

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **E. A.**, proti žalovanému **Celnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj**, se sídlem v Ostravě-Přívoze, nám. Sv. Čecha 8, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2014 č.j. 71705-9/2014-570000-42, ve věci námitky proti exekučnímu příkazu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2014 č.j. 71705-9/2014-570000-42, jímž byla zamítnuta její námitka proti exekučnímu příkazu ze dne 24.7.2014 č.j. 71705/2014-570000-42, kterým byla přikázána pohledávka z účtu žalobkyně (jako manželky dlužníka) vedeného u poskytovatele platebních služeb.

V žalobě žalobkyně namítla tyto žalobní body:

- 1) Veškerá správní řízení, která byla podkladem napadeného rozhodnutí, byla zahájena před 1.1.2014, a proto podle žalobkyně mělo být postupováno podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) ve znění účinném do 31.12.2012. Jelikož vymáhaný nedoplatek vznikl v letech 2008 a 2009, je exekuce vydáním exekučního příkazu příkázáním pohledávky z účtu žalobkyně jako manželky dlužníka nepřipustná.
- 2) Napadené rozhodnutí v rozporu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňovým řádem, v platném znění (dále jen daňový řád) postihuje majetek náležející do výlučného majetku žalobkyně. Dne 18.4.2000 byla formou notářského zápisu uzavřena smlouva o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů, tj. žalobkyně a dlužníka.
- 3) Zákon č. 396/2012 Sb., čl. IV bod 1 určuje, že se exekuční řízení zahájené před účinností zákona dokončí podle dosavadních předpisů se zde určenými výjimkami. Zákonem stanovené výjimky se použijí ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti zákona č. 396/2012 Sb., tj. od 1.1.2013. S ohledem na tuto právní úpravu má žalobkyně za to, že v exekučních řízeních zahájených do 31.12.2012 je pojmově určeno dokončení exekučních řízení podle původních právních předpisů.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že rozhodnutím ze dne 8.7.2014 č.j. 66832/2014-570000-32.4 uložil na základě zajišťovacího příkazu J. A. povinnost úhrady k zajištění úhrady dosud nestanovené spotřební daně z piva za zdaňovací období září 2008 a rozhodnutími z téhož dne č.j. 66805/2014-570000-32.4, č.j. 66804/2014-570000-32.4 a č.j. 66794/2014-570000-32.4 také za zdaňovací období únor 2009, březen 2009 a duben 2009. Jelikož nedoplatek nebyl ve lhůtě splatnosti uhrazen a vymáhání nedoplatku postižením majetku dlužníka daňovou exekucí bylo neúspěšné, nařídil žalovaný v souladu s ust. § 262a o.s.ř. daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu žalobkyně jako manželky dlužníka vedeného u poskytovatele platebních služeb exekučním příkazem ze dne 24.7.2014.

K žalobnímu bodu 1): Exekučním titulem pro nařízení daňové exekuce jsou zajišťovací příkazy vydané J. A. dne 8.7.2014 splatné dne 18.7.2014, tedy po rozhodném datu 1.1.2013, jejichž vydáním zahájil žalovaný s dlužníkem řízení o zajištění daně ve smyslu daňového řádu. Argumentace žalobkyně je tedy zcela v rozporu s platnou právní úpravou. Žalovaný odmítá argument žalobkyně, že vymáhaný nedoplatek vznikl v letech 2008 a 2009, jelikož v okamžiku vydání zajišťovacích příkazů spotřební daň nebyla stanovena, ani nebylo podáno řádné daňové tvrzení. Dlužníkovi však byla zajišťovacími příkazy jako předběžným opatřením uložena povinnost složit jistotu na dosud nestanovenou předpokládanou budoucí daň v souladu s ust. § 167 daňového řádu. Majetek žalobkyně jako manželky dlužníka pak byl postižen daňovou exekucí v souladu s ust. § 262a odst. 1 o.s.ř. ve znění účinném od 1.1.2014.

K žalobnímu bodu 2): Exekuční příkaz byl vydán v souladu s ust. § 262a odst. 1 o.s.ř. ve znění účinném od 1.1.2014, na základě kterého se za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela pro účely nařízení výkonu rozhodnutí považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že bylo rozhodnutím soudu zrušeno společné jmění manželů nebo zúžen jeho stávající rozsah nebo že byl smlouvou zúžen rozsah společného jmění manželů, že byl ujednán režim oddělených jmění nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství. Na základě tohoto ustanovení žalovaný k předložené

smlouvě o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů nepřihlédl.

K žalobnímu bodu 3): Zákon č. 396/2012, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších přepisů a další související zákony (dále jen zákon č. 396/2012 Sb.) v čl. III až IV upravuje změnu zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně další zákonů (dále jen exekuční řád). Tento zákon se však v daňovém řízení nepoužije, neboť daňový řád upravuje exekuci v ust. §§ 177 a 190 s použitím právní úpravy obsažené v o.s.ř.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalovaný vydal dne 24.7.2014 pod č.j. 71705/2014-570000-42 exekuční příkaz příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb, tj. z účtu žalobkyně, jakožto manželky dlužníka. Exekuční příkaz byl opraven rozhodnutím o opravě zřejmých nesprávností ze dne 8.9.2014 č.j. 71705-11/2014-570000-42 způsobem specifikovaným ve výroku tohoto opravného rozhodnutí. Proti exekučnímu příkazu podala žalobkyně odvolání, v němž argumentovala v podstatě shodně jako v následně podané správní žalobě. Žalovaný posoudil její odvolání jako námitku a napadeným rozhodnutím o ní rozhodl tak, že ji zamítl.

Krajský soud neshledal žalobu důvodnou a k jednotlivým žalobním bodům uvádí následující:

ad. 1) Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalobkyně, že veškerá správní řízení, která byla podkladem napadeného rozhodnutí, byla zahájena před 1.1.2014. Ve smyslu právní úpravy obsažené v daňovém řádu je exekuční řízení jedním z dílčích daňových řízení probíhajících v rámci placení daně. Podle ust. § 178 odst. 1 daňového řádu zahájení exekučního řízení nastane vydáním exekučního příkazu. Exekuční příkaz byl žalobkyni vydán dne 24.7.2014 a nedoplatky vyměřené vykonatelnými rozhodnutími (zajišťovacími příkazy, jejichž adresátem byl manžel žalobkyně), které představují exekuční titul pro nařízení daňové exekuce, byly vydány dne 8.7.2014. Jelikož tyto rozhodné právní skutečnosti nastaly po 1.1.2014, je vyloučena aplikace o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2012, ale naopak na případ žalobkyně skutečně dopadá znění § 262a o.s.ř. účinné od 1.1.2014 do 30.6.2015, které mj. nezohledňovalo právní úkony směřující proti zrušení nebo zúžení rozsahu společného jmění manželů. Postup žalovaného v posuzované věci byl tedy zcela v souladu s platnou právní úpravou.

ad. 2) Předcházející právní argumentací je vypořádán také žalobní bod 2). Žalovaný postupoval správně, když nezohlednil smlouvu o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění žalobkyně a jejího manžela, která byla uzavřena dne 18.4.2000 formou notářského zápisu. S ohledem na znění ust. § 262a

odst. 1 o.s.ř. ve znění platném ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaný ani jinak postupovat nemohl.

ad. 3) Třetí žalobní bod považuje krajský soud za zcela nepřípadný, neboť v posuzovaném řízení nebylo postupováno podle exekučního řádu. Daňový řád obsahuje speciální úpravu exekučního řízení a v ust. § 177 odst. 1 určuje, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle o.s.ř., k čemuž v posuzované věci také došlo.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 26. května 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu